

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Bělockého a přísedících soudců Lenky Holatové a Simony Löfflerové v hlavním líčení dne [datum] v Liberci

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], dělník a údržbář, trvale bytem v [obec], [ulice a číslo],

je vinen, že

1.

v přesně nezjištěné době od července 2017, poté, co odmítla jeho milostný návrh, nejméně do dubna 2018 v [obec], v ulici [ulice a číslo] opakovaně vyhledával poškozenou [celé jméno poškozené], narozenou dne [datum], postával přede dveřmi jejího bytu a poslouchal, co právě dělá a kam se chystá, potají ji následoval, když odcházela mimo domov, pozoroval ji z okna, když odjížděla vozidlem, a pokřikoval na ni vulgarismy, nejméně patnáctkrát zastrčil párátko do zámku od dveří jejího bytu, důsledkem čehož nemohla byt odemknout, nejméně ve dvou případech byla nucena přivolat zámečníka za účelem zpřístupnění bytu a v pěti případech musela zámek vyměnit, s četností téměř denně v různou denní i noční dobu vypínal pomocí pojistek na chodbě přívod elektřiny do jejího bytu, takže byla nucena přivolat svého bývalého přítele, aby jí elektřinu zprovoznil, neboť sama se v noci bála z bytu vyjít, rozkopál jí tašku s nákupem, nejméně desetkrát v nočních hodinách zvonil na poškozenou domovním zvonkem, do něhož vsunul zápalku či ho přelepil izolepou, pomočil dveře jejího bytu a nejméně ve třech případech na ně pomocí svého spermatu lepil obrázky žen s vypálenýma očima, do její poštovní schránky vhodil exkrement, nezletilé dceři poškozené, [celé jméno svědkyně], narozené dne [datum], hrozil, že zařídí, aby byla umístěna do dětského domova, dále dne 18. 2. 2018 ve 23:15 hodin v [obec], v ulici [ulice a číslo] poté, co poškozená vystoupila z výtahu, k ní přistoupil, objal ji tak, že jednu ruku jí

dal na záda a druhou dal na její hýždě a takto ji mlčky natlačil směrem ke skladu na chodbě, vzrušeně dýchal a ztopořeným penisem se třel o její stehno, přestože poškozená opakovaně hlasitě křičela, ať ji nechá být a pustí ji, líbal ji na krku, jednou rukou ji přes oblečení mačkal levé prso a druhou rukou sáhl na její přirození a svého jednání zanechal až poté, co poškozená zakřičela, že zavolá policii, přičemž vzhledem k dlouhodobosti a stupňování tohoto jednání v poškozené vzbudil obavu o její život a zdraví, proto posléze přestala nevycházet ze svého bytu, přestala docházet do zaměstnání, přechodně i s dětmi bydlela u kamarádky nebo žádala své přátele, aby ji domů doprovázeli, a chování obžalovaného negativně dopadlo i na její dceru [celé jméno svědkyně], která se bála chodit domů a snažila se chovat tak, aby obžalovaný nevěděl, že je doma;

2.

v blíže nezjištěné době od dubna 2018 do srpna 2018 v [obec], v ulici [ulice a číslo], opakovaně hrozil poškozenému [celé jméno poškozeného], narozenému dne [datum], že by se mu mohlo stát něco zlého, že ho zabije, že jednoho dne do něj vrazí nůž, že ho dostane zpátky do vězení a že na něj pošle „cikány“, čímž obžalovaný v poškozeném vzhledem k předchozímu jednání vůči poškozené [celé jméno poškozené] vzbudil obavu, že své výhrůžky uskuteční,

tedy

ad 1.

jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval jeho osobě blízké jinou újmou, vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej a omezoval jej v jeho obvyklém způsobu života, a toto jednání bylo způsobivé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho zdraví a život, jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

ad 2.

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

Tím spáchal

ad 1.

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. d) trestního zákoníku,

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku,

ad 2.

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

I.

Za shora uvedený přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. d) trestního zákoníku a za shora uvedený přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku a dále za sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za který byl obžalovaný uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 5. 2018, č. j. 5 T 48/2018-50, v právní moci dne 1. 6. 2018,

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvaceti (20) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve vztahu ke [celé jméno obžalovaného] ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 5. 2018, č. j. 5 T 48/2018-50, v právní moci dne 1. 6. 2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II.

Za shora uvedený přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a dále za sbíhající se zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, za který byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 21. 5. 2019, č. j. 7 T 35/2019-270, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 27. 6. 2019, č.j. 55 To 275/2019-307,

podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří a půl (3,5) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 21. 5. 2019, č. j. 7 T 35/2019-270, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 27. 6. 2019, č.j. 55 To 275/2019-307, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené], narozená dne [datum], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [celé jméno poškozeného], narozený dne [datum], odkazuje se svým nárokem na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Soud vzal za prokázaný skutkový děj uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný v průběhu hlavního líčení vypověděl, že [celé jméno poškozené] se nastěhovala do stejného domu v roce 2016. Bydleli ve stejném podlaží. Pomáhal jí v různých situacích, třeba jí položil koberec, dával jí cigarety a vystěhoval jí nábytek. Naopak ona mu nabízela půjčení peněz, cigarety nebo drogy. Také se mu hned začala svěřovat se soukromými záležitostmi, on se s ní však příliš nebavil. Pokud jde o jejich vzájemné konflikty, obžalovaný někdy na přelomu let 2016 a 2017 několikrát nahlásil, že jmenovaná užívá a prodává drogy a nechává děti doma samotné. Ta se mu pomstila tím, že proti němu podala trestní oznámení za znásilnění, k ničemu takovému ale nedošlo. S naschvály proti obžalovanému [celé jméno poškozené] pomáhal i pan [celé jméno svědka]. Obžalovaný měl v zámku od dveří zlomenou sirku, vyhozené pojistky a rozbitou a vylomenou schránku. Také někdo pořád postával u jeho dveří, nikoliv on sám u dveří [celé jméno poškozené]. K žádnému fyzickému kontaktu mezi nimi nikdy nedošlo, nikdy ji neobjal, neotřel se o ni, nelíbal ji na krku. Po přečtení části protokolu o výsledku obžalovaného uskutečněného dne 4. 9. 2018 v přípravném řízení, kdy uvedl, že [celé jméno poškozené] strkal sirky do zámku, vyhazoval pojistky jako protest a přelepoval zvonek izolepou, aby jmenovaná přestala dělat to, co dělala, uvedl, že takto vypovídal pod nátlakem policie, ale nic z toho neudělal, párátko ani nic jiného jí do zámku nestrkal, pojistky jí nevyhazoval, nikomu žádné dveře nepomocil, žádný exkrement jí do poštovní schránky nehodil, nepřelepil jí izolepou zvonek a zvonil na ni vždy až s policií, ne sám v nočních hodinách. Ani obrázky žen s vypálenýma očima nelepil, jen to na něj

svedli. Jmenovanou ani nijak nesledoval, akorát ji několikrát potkával, když šel z práce. Když za ní někdy přímo šel, byla to pouze náhoda. Pokud jde o [celé jméno poškozeného], ten přišel do bytu k paní [celé jméno poškozené]. Hned začal na obžalovaného žvát, vybízel jej k fyzickému konfliktu, provokoval ho a startoval na něj. Obžalovaný mu ničím nikdy nevyhrožoval ani mu nic nepsal. [celé jméno poškozeného] si vše vymýšlí, protože od něj chce získat peníze. Jediné, co mu řekl, je, že ho pošle zpátky do vězení. Pokud jde o údajné výhrůžky obžalovaného proti [celé jméno svědkyně], že bude umístěna v dětském domově, pouze se jí, po jejím konfliktu s [celé jméno poškozené] slušně zeptal, jestli její máma bere drogy a jestli by jí nebylo dobře v dětském domově. S [celé jméno svědkyně] obžalovaný vycházel dobře. K ostatním svědkům se obžalovaný vyjádřil tak, že [celé jméno svědkyně] je sousedka. Nikdy před tím s ní žádný problém neřešil, až nyní poznal, že je rasistická a hnusná. Naopak ona jemu opilá nad ránem vykopla dveře kvůli [celé jméno poškozené], protože ho [celé jméno poškozeného] pomluvil a o obžalovaném jí lhal. Ona, [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného] se proti němu sjednotili, aby ho dostali do vězení a protože chtějí peníze. Chtějí ho zničit proto, že nespolupracoval s [celé jméno poškozené], že si od ní nebral drogy, peníze ani cigarety a že jí udal na policii, protože spolupracoval se zákonem. [celé jméno svědkyně] obžalovaný nezná. Ke svým osobním a majetkovým poměrům uvedl, že má 3 zaměstnání. Dělá na stavbě a údržbáře v hotelu. Za říjen 2019 si vydělal asi 7 000 Kč, něco z toho bylo strženo v rámci exekuce. Pokud jde o jeho minulost, trestním příkazem dostal trest za to, že ho napadl [jméno] [příjmení]. Ke spolupráci s Probační a mediační službou ČR se vyjádřil kladně.

3. Svědkyně [celé jméno poškozené] při hlavním líčení uvedla, že obžalovaného zná od roku 2017, kdy se přistěhovala. Dříve se spolu bavili normálně a různě jí pomáhal. Pak jí dal do schránky bonboniéru a dopis, že si musí promluvit. Svědkyně měla za to, že obžalovaný chce, aby mezi nimi něco bylo, což jí pak potvrdila i jeho matka. Tato svědkyni dále sdělila, aby si obžalovaného nevšímal, jinak bude mít peklo. Proto mu svědkyně šla bonboniéru vrátit a sdělila mu, že u ní nemá šanci. Tím začaly konflikty, trvaly asi rok a docházelo k nim denně. Obžalovaný jí začal dávat sekrety do schránky, udělal to asi tři dny po bonboniéře, dále strašil její dceru dětským domovem a vyhrožoval jí. Dcera se ho bála. Pak třeba jeli výtahem dolů a on rychle seběhl schody, aby je dole potkal, postával před dveřmi bytu svědkyně, sledoval ji, když šla na zastávku, kde za ní stál, pořvával na ni vulgárně z okna, zvonil na ni a strkal jí i sirky do zvonku, hlavně v noci. Asi 15× až 20× jí z chodby vypnul elektriku, kterou jí chodil zapínat její bývalý přítel [celé jméno svědka], protože se sama bála jít na chodbu. Také jí strkal sirky do zámku, že se do bytu pak nedalo dostat, což řešila přes zámečníka nebo otočila zámkovou vložku, kterou musela asi 8× až 10× vyměnit. Výměna ji stála vždy 160 Kč, zámečníka volala 3× za 1 500 Kč. Kvůli tomu na radu zámečníka přestala zamykat a jednou kvůli tomu musela dokonce strávit celou noc na chodbě. Obžalovaný jí dále lepil na dveře obrázky žen s vypálenýma očima, to asi 3× nebo 4×. Svědkyni i pomočil dveře, byla mokrá i rohožka. Ne vždy a u všeho jej svědkyně přímo viděla, ale má za to, že to vše spáchal on. Když svědkyně nevěděla, co dál dělat, řekla kamarádovi, aby si s obžalovaným promluvil, ať svědkyni a její rodinu nechá být. Potom si ale na svědkyni obžalovaný a jeho matka počkali na chodbě, nadávali jí a pak do ní obžalovaný strčil, až spadla na zem. Všechno to viděla její dcera. Asi 14 dní poté obžalovaný čekal na svědkyni u výtahu a vrhnul se na ni. Chytil ji za ruku, přimáčkl ke zdi, sáhl jí na prso, objímal, třel se o ni nohou, líbal na krku a sáhl jí i mezi nohy. Šahal na ni pouze přes oblečení. Cítila ztopoření jeho penisu. Svědkyně křičela, aby jí pustil, ale přestal s tím, až když řekla, že zavolá policii. Trvalo to asi půl minuty. Pak šla domů a zavolala to panu [celé jméno svědka] a mimo něj se o tom svěčila i své matce a kamarádce. O jednání obžalovaného informovala i paní [celé jméno svědkyně], sousedku, kterou měl obžalovaný také napadnout, měl jí prokopnout dveře. Policii to pak hned nenahlásila, protože se obžalovaného strašně bála, bála se, že si na ni někde počká a dokončí to. Řekla to, až když se její tehdejší přítel vrátil z vězení. Po tomto incidentu se svědkyně doma už příliš nezdržovala, byla u kamarádky. Pokud jde o složení její domácnosti, v bytě nejdřív bydlela sama s dvěma nezletilými dětmi, (dnes) třináctiletou [celé jméno svědkyně] a (dnes) čtyřletou

[jméno] [příjmení]. Když se pak v dubnu 2018 vrátil její tehdejší přítel [celé jméno poškozeného], tak bydlely i s ním. I on měl s obžalovaným pořád konflikty. Stále si nadávali, obžalovaný si vymýšlel, že mu dcera svědkyně bere věci, [celé jméno poškozeného] stále vyhrožoval, že ho zabije. Ke svým osobním poměrům uvedla, že v minulosti užívala pervitin, avšak již 3 roky abstínuje. Naposledy užila 19. ledna 2018, ale to si jej vzala pouze jednou, a to kvůli tomu, co se stalo. S užíváním skončila sama od sebe, nikde se neléčila.

4. Ze spisu Okresního soudu v Liberci se sp. zn. 7 T 35/2019, konkrétně z protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] byl zjištěn obsah výpovědi [celé jméno poškozené], kterou v uvedené věci učinila jako svědkyně, přičemž se vyjadřovala mimo jiné o skutku, pro který byl obžalovaný v uvedené věci shledán vinným a dále i obecně o vztahu mezi ní a obžalovaným a o vztahu mezi obžalovaným a [celé jméno poškozeného].

5. Svědek [celé jméno poškozeného] při hlavním líčení uvedl, že když byl ve výkonu trestu za majetkovou trestnou činnost, dostával dopisy od [celé jméno poškozené] ohledně obžalovaného. Někdy v létě 2017 mu začala psát, že jí někdo strká párátka do zámku a vypíná elektriku, bral dopisy ze schránky, dává výkaly do schránky, pak dokonce že ji na chodbě zmlátil, vyrazil dveře a do bytu, zatáhl ji tam a zničil jí veškerý nákup, že jí vyhrožuje, ničí auto házením vajíček nebo na ni plive. Svědek o ni měl strach. Místo policie to svědkyně dle dopisů řešila se svým bývalým přítelem panem [celé jméno svědka], který ji zařizoval zámečníka. Až po svém návratu z výkonu trestu se svědek od [celé jméno poškozené] dozvěděl, že mělo dojít i k pokusu znásilnění, proto pak věc přes policii řešil sám svědek. Obžalovaný si poté začal dovolovat i na něho samotného. Hned ode dne, kdy se vrátil z výkonu trestu, tedy [datum], mu vyhrožoval, že ho pošle zpátky do vězení, že ho zabije, že do něj vrazí nůž a že na něj pošle „cikány“, kteří skutečně po pár dnech začali chodit. Chování obžalovaného se stupňovalo. Ten největší tlak trval zhruba do srpna. Největší problémy byly v létě. Samé vypínání elektriky, asi 3×, bouchání v noci na dveře a na balkón, zvonek brzy ráno nebo o půlnoci, neustálé pronásledování, stání za dveřmi a jejich odposlouchávání, avšak obžalovaný v tu dobu už nestrkal sirky do zámku, ani nemočil na dveře. I přelepování zvonku, porno na dveřích a sperma se odehrávaly jen v době, když svědek byl ve výkonu trestu. Útoky obžalovaného svědek stále hlásil policii, dokud obžalovaný neskončil ve vazbě, tedy poté, co přiběhl za [celé jméno poškozené] k výtahu a začal jí tam vyhrožovat, aby stáhla obvinění. Svědek obžalovaného vnímá jako velmi nebezpečnou a nemocnou osobu. Jeho chování mělo dopad i na nevlastní dceru svědka [jméno], která se zhoršila, když měla jít vyhodit odpadky, dostala hysterický záchvat, do i ze školy chodila pouze s doprovodem, protože se bála obžalovaného. Sama byla několikrát svědkem útoku obžalovaného proti svědkovi i proti [celé jméno poškozené]. Dále svědek musel [celé jméno poškozené] po zaměstnání doprovázet domů, protože nebyla schopná jít sama. Po dobu, co svědek byl ve výkonu trestu, takto vypomáhal pan [celé jméno svědka], svědkyně v této době často ani nespala doma. Pokud jde obecně o chování obžalovaného v bytovém domě, kopal do dveří paní [celé jméno svědkyně] a lítal po baráku s nožem, když honil svou vlastní matku. Svědka samotného nikdy fyzicky nenapadl, ale vzhledem k jeho chování z něj měl i přesto reálný strach.

6. Dále byl čten protokol o výpovědi nezletilé svědkyně [celé jméno svědkyně], dcery [celé jméno poškozené], kterou učinila v přípravném řízení. Uvedla, že společně s matkou a sestrou bydlela v ulici [ulice] v [obec]. Pořád za nimi chodili sousedi a něco chtěli, cigarety nebo půjčit peníze. Pak se začaly dít věci jako strkání sirek do zámku, ve schránce byla lejna nebo obžalovaný blikal světly pojistkami z chodby. Bály se ho. Když byly doma chvíli samotné, přilepil jim izolepou zvonek, aby pořád zvonil. Sundala to až matka svědkyně. Dále jim rozbil domovní sluchátko a zvonek, zazelenil kukátko, aby nebylo možné se jím koukat ven, nalepoval jim na dveře obrázky žen vystřižených z časopisu s vystřiženými očima. Svědkyně sama viděla jen jeden, ale její matka jich sundávala víc. Jednou večer svědkyni vzbudilo, jak její matka volá o pomoc. Šla otevřít dveře a na chodbě byla její matka, obžalovaný a jeho matka a také rozkopané nějaké věci. Její matka brečela a brečela pak i večer. Jednou chtěla svědkyně jít domů, viděla ale obžalovaného, jak je na

chodbě, tak ještě čekala, až půjde pryč, ale on dlouho neodcházel, tak se odhodlala. Říkal jí sprostá slova, nadávky na ni a na její matku, přesně si je nevybavuje. Říkal, že její matka bere drogy a že obžalovaný svědkyni dostane do dětského domova. Dále si obžalovaný stěžoval příteli její matky, že mu svědkyně krade věci, což nebyla pravda. Obžalovaný sledoval její matku a vystrašil i kamarádku svědkyně, která se jej také bála. Svědkyně se obžalovaného bojí, má pocit, že na ni pořád kouká, když jde domů. V protokolu bylo poznamenáno, že svědkyně se během výslechu rozplakala.

7. Se souhlasem stran byly čteny protokoly o výpovědích svědků [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka] a [celé jméno svědkyně], které tito učinili v přípravném řízení.

8. Svědkyně [celé jméno svědkyně], matka obžalovaného, vypověděla, že [celé jméno poškozené] byla velmi upovídaná. Obžalovaný si její upovídanost vyložil tak, že má o něj zájem, proto svědkyně šla říct [celé jméno poškozené], že udělala chybu a ať si obžalovaného nevšímá. Ohledně toho incidentu s bonboniírou, obžalovaný ji dal [celé jméno poškozené] do schránky proto, aby se ona omluvila svědkyni za to, že ji nepustila na záchod, když svědkyně potřebovala a neměla klíče od bytu obžalovaného. [celé jméno poškozené] pak skutečně za 3 dny přišla a tu bonboniíru svědkyni dala a omluvila se za incident s nepuštěním na záchod. Svědkyně jí na to řekla, že bonboniíru nechce, protože je diabetička. Pak se nebavily až do dne, kdy [celé jméno poškozené] šla v 11 večer domů a nesla nějakou velkou tašku. Obžalovaný i svědkyně byli zrovna na chodbě. Obžalovaný se [celé jméno poškozené] ptal, co v té tašce nese a proč nechala děti doma. [celé jméno poškozené] tvrdila, že v tašce má nákup. Obžalovaný do tašky jen tak lehce kopl a ta se rozsypala. Nebyl tam nákup, ale špinavé hadry z kontejneru a výkaly. [celé jméno poškozené] si klekla a začala to sbírat, nikdo do ní nestrkal. Celé to viděla její dcera [jméno]. Za svědkyni přišel i [celé jméno svědka] s tím, že si u něj [celé jméno poškozené] stěžovala, že jí obžalovaný pořád nahání. Žádný křik [celé jméno poškozené] kvůli znásilnění ze strany obžalovaného svědkyně nikdy neslyšela. Pokud jde o další incidenty, obžalovaný se svědkyni přiznal, že [celé jméno poškozené] z klukoviny dal asi 2× do dveří párátka a 2× jí vyhodil pojistky. Pak už to dělal někdo jiný, který to od obžalovaného pouze okopíroval. Dále se svědkyni svěřil, že [celé jméno poškozené] asi 2× nalepil na dveře nějaký obrázek z porna a nastříkal tam sperma, což též označila jako klukovinu. S žádným znásilněním se jí obžalovaný nesvěřoval, [celé jméno poškozené] jej chce jen poškodit. To ona vyhrožovala obžalovanému, že všechno napíše [celé jméno poškozeného] do vězení. Ten také po svém návratu na obžalovaného vyjel, ať nebouchá na balkoně a nechá být [celé jméno poškozené]. Obžalovaný ani jemu nikdy nevyhrožoval. Jednou šel obžalovaný jen zatukat na dveře, jestli má [celé jméno poškozeného] nějaký problém. Když svědkyně vyšla na chodbu za nimi, byli už v sobě a řvali na sebe. Jednalo se o běžnou rivalitu mezi muži. [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozené] si vše vymysleli a dali se dohromady i s další sousedkou [celé jméno svědkyně]. Všechno svádí na obžalovaného jen kvůli tomu, že je „cikán“.

9. Svědek [celé jméno svědka], bývalý přítel [celé jméno poškozené], uvedl, že jmenovaná od roku 2016 bydlela v bytě na adrese [ulice]. Svědek jí někdy chodil hlídat děti. [celé jméno poškozené] mu říkala, že za ní chodí nějaký soused si půjčovat věci, přičemž po nějaké době za ní byla jeho matka s tím, že mu [celé jméno poškozené], že s ní chce mít vztah a že když ho odmítne, nebude to dělat dobrotu. [celé jméno poškozené] o souseda však neměla zájem. Pak se jí začaly dít zvláštní věci. Ztrácely se jí dopisy ze schránky, pak u schránky byla vytržená dvířka, někdo jí asi 5× do týdne vypínal jistič u elektřiny. Pak zjistili, že to dělá onen soused, protože bylo slyšet, že se u jeho bytu otevřely dveře a pak se vypnul proud. Dále [celé jméno poškozené] někdo strkal sirky do zámku. I toto svědek několikrát řešil. [celé jméno poškozené] se několikrát nemohla dostat do bytu a i s dítětem musela čekat na svědka, případně na zámečníka, aby věc vyřešili. To se stalo nejméně 7× a dvakrát museli vyměnit celou vložku. Obžalovaný jí dále hodil na auto vajíčko, močil na dveře, sledoval ji, čekal na ní, když šla večer domů a měl na ní nějaké řeči, volal na policii a hlásil různé lživé věci, třeba že jsou děti doma nebo že [celé jméno poškozené]

prodává drogy. Dále jí pomocí spermatu vylepoval na dveře obrázky blondýnek s vypálenýma očima. Nejméně 3× tyto obrázky sám sundal, aniž by o tom [celé jméno poškozené] věděla. Jednou mu volala a brečela do telefonu, že jí obžalovaný napadl. Podrobnosti útoku svědek nerozuměl, protože hodně brečela a vzlykala. Proto za ní přijel, ona i její dcera [jméno] byly doma, hodně brečely a na chodbě byl rozházený nákup. Věc nahlásili policii. Dále mu asi týden po tomto incidentu volala znovu, kolem půlnoci. Opět brečela a říkala, že za rohem u výtahu byl obžalovaný, natlačil jí do technické místnosti a tam ji osahával. Svědek ji utěšoval jen přes telefon, protože byl mimo [obec], a radil jí, ať zavolá policii, ale ona ze strachu nechtěla. Nějakou dobu pak bydlela i s dětmi u kamarádky. Do jisté míry se to zlepšilo až do návratu [celé jméno poškozeného], tehdejšího přítele [celé jméno poškozené], z vězení, ale ani potom to neustalo zcela. Obžalovaný vyhrožoval i [celé jméno poškozeného] [celé jméno poškozené] sice přestal obtěžovat doma, ale několikrát ho viděla v blízkosti jejího zaměstnání. Pokud jde o incident s [jméno], dcerou poškozené [celé jméno poškozené], ta šla domů, když ji obžalovaný oslovil s tím, že se mu nelíbí, že tam bydlí a že zařídí, aby šla do dětského domova. Pořvával na ni i přes balkon, že dělá hluk. [celé jméno poškozené] byla z popsaného jednání hodně vystresovaná. Opravdu se ho bála a stále bojí. Když se vracela večer domů, svědek ji musel nejméně 40× doprovázet do bytu. Dále za ní kvůli telefonátům obžalovaného chodily kontroly ze „sociálky“. I její dcera [jméno] se ho bojí. Zejména po výhrůžkách ohledně umístění v dětském domově nechtěla chodit ven, doma byla hodně potichu, aby obžalovaný nepoznal, že tam vůbec je. I ji svědek musel doprovázet až do bytu.

10. Svědkyně [celé jméno svědkyně] vypověděla, že v bytě ve čtvrtém patře domu v ulici [ulice] žije už 10 let. Když v bytě s obžalovaným bydlel jeho otec, byl klid a nebyly žádné problémy. Ty začaly až po smrti jeho otce, respektive přistěhování matky obžalovaného. Ta byla velmi konfliktní a jednou i fyzicky napadla jinou sousedku. [celé jméno poškozené] se k nim na patro nastěhovala v roce 2016. Neměly spolu žádný vztah, vykaly si, jediné co, tak svědkyni [celé jméno poškozené] dala náhradní klíč kvůli jejich dětem a jednou jí svědkyně hlídala kočky. V roce 2017 se vyskytl problém se schránkou [celé jméno poškozené], situovanou nad schránkou svědkyně. Měla vyvrácená dvířka a v ní byl exkrement. Když si pořídila novou, opět neměla dvířka. [celé jméno poškozené] se jí pak svěřila, že ji obžalovaný pronásleduje a že se ho bojí. Na details se jí svědkyně neptala. Pak někdy na jaře jí [celé jméno poškozené] řekla, že ji obžalovaný napadl, někam jí zatáhl a chtěl ji znásilnit, ona se mu ale vytrhla. Na details se jí svědkyně s ohledem na choulostivost situace ptát nechtěla, navíc [celé jméno poškozené] na tom byla psychicky moc špatně, byla vystresovaná a klepala se. Jinak se jí [celé jméno poškozené] nesvěřovala. V létě se vrátil její muž [jméno]. Svědkyně sama s obžalovaným ani jeho matkou žádný konflikt neřešila, kromě incidentu, když se svědkyni zaběhlo kotě do bytu obžalovaného a matka obžalovaného měla za to, že ji tím chce svědkyně zabít. Za několik dní svědkyně z bytu obžalovaného slyšela naléhání matky obžalovaného na něj, aby se svědkyni něco udělal. Ten jí pak asi 1 nebo 2 měsíce dělal naschvály, třeba vyhazoval pojistky, chodil za ní do zaměstnání (do baru), kde na ni dělal různá gesta jako zdvižený prostředníček nebo gesta značící, že ji sleduje. Takto za ní byl asi 10×. Také jí chtěl vykopnout dveře. Pak to ustalo.

11. Se souhlasem stran byl čten i úřední záznam o vysvětlení podaném svědkyní [celé jméno svědkyně], kamarádkou [celé jméno poškozené]. Koncem roku 2017 měla s [celé jméno poškozené] sraz na zastávce. Jmenovaná si psala, ať si svědkyně pospíší, že ji sleduje obžalovaný. Když svědkyně dorazila na místo, pohyboval se tam, procházel sídlištěm. Když nastoupily do autobusu, na další zastávce z vozidla viděly obžalovaného. Ten koukal do autobusu na [celé jméno poškozené] a divně se usmíval. [celé jméno poškozené] se svědkyni svěřila, že jí takto sleduje často a že z něj má strach. Obžalovaného pak už svědkyně neviděla, ale byla přítomna několika událostí, které se [celé jméno poškozené] staly, třeba měla v zámku zasunutou sirku a musela kvůli tomu měnit zámek. Svědkyně domluvila s [celé jméno svědka], aby obžalovanému domluvil, ale hned poté, co jmenovaný šel tedy věc řešit s matkou obžalovaného, [celé jméno

poškozené] svědkyni ubrečená volala, že jí obžalovaný napadl a byl na ni sprostý. Věc pak řešil její známý [celé jméno svědka] tak, že zavolal policii. Po tomto útoku šla svědkyně k [celé jméno poškozené] domů a viděla na jejích dveřích obrázek nějaké ženy z časopisu bez očí. Pak si jí odchytnul ještě jednou někde v domě a za výtahem ji nějak pusinkoval. Byla z toho otřesená a hned to svědkyni volala. Policii nevolala, protože se jej bála. [celé jméno poškozené] nějaký čas potom byla u své další kamarádky. [celé jméno poškozené] jí řekla, že mimo uvedené jí obžalovaný strkal sirky i do zvonku, vypínal elektřinu, řekl její dceři, že půjde do dětského domova. Po návratu [jméno], přítel [celé jméno poškozené], z vězení se spolu přestaly vídat, situace s obžalovaným se ale po tomto zklidnila. Pokud jde o následky chování obžalovaného na [celé jméno poškozené], na začátku ty věci nebrala moc vážně, ale ke konci z toho byla hodně vyčerpaná a měla strach. Svědkyně ji i několikrát doprovázela z práce a dostávala za to od [celé jméno poškozené] 100 Kč na taxík domů.

12. Znalec MUDr. Jaroslav Tržický při hlavním líčení přednesl závěry znaleckého posudku o duševním stavu obžalovaného s tím, že na nich trvá a nemá nic, co by k nim dodal. Dle tohoto znaleckého posudku obžalovaný ke dni vyšetření netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, těžkou duševní poruchou či závislostí. U obžalovaného znalec shledal projevy nevyzrálosti, emoční nestability, egocentrického postoje, nadhodnocování svých schopností, snížené autokritičnosti a hysterie. Jeho pobyt byl z psychiatrického hlediska vyhodnocen jako nikoliv nebezpečný.

13. Ze spisu Okresního soudu v Liberci se sp. zn. 7 T 35/2019, konkrétně ze znaleckého posudku o duševním stavu obžalovaného bylo zjištěno, že znalec MUDr. Lumír Tauš, CSc., dospěl ohledně duševního stavu obžalovaného ke stejným závěrům jako MUDr. Jaroslav Tržický, a sice že obžalovaný netrpí žádnou psychickou poruchou a jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný. Z lékařské zprávy ze dne 3. 9. 2018 bylo zjištěno, že obžalovaný navštívil psychiatrickou ambulanci se stížnostmi na svůj psychický stav s tím, že je ve stresu kvůli udání za údajné znásilnění dealerky, o výsledku si začal číst až doma a na policii byl pod tlakem. Doktor u obžalovaného při vyšetření shledal smíšenou poruchu osobnosti, emočně nestabilní, impulzivní, disociální poruchu osobnosti a patrné manipulativní tendence s tím, že nelze vyloučit účelovou motivaci. Z dokladu o uhrazení regulačního poplatku byla zjištěna úhrada obžalovaného za tuto návštěvu psychiatrie.

14. Ze znaleckého posudku ke zjištění dat z mobilního telefonu značky Samsung GT-S6310N, IMEI 359043059303062 a s ním souvisejícího úředního záznamu, bylo zjištěno, že v tomto zařízení byla užívána [příjmení] karta účastnického čísla 607306950. Většina dat byla z předmětného zařízení smazána, proto byla v rámci znaleckého zkoumání obnovena. V zařízení byly mimo jiné nalezeny videonahrávka pornografického charakteru (tři dospělé ženy při sexuálních praktikách) a několik audionahrávek. Na první je zachycen konflikt obžalovaného s nějakou ženou kvůli rušení nočního klidu. Na další nahrávce je hádka s nějakou ženou, při níž byl obžalovaný tukaním na dveře vyzýván, aby je otevřel, že už jí stejně udával. Na další je zachycen rozhovor obžalovaného s policií, zda věc, kterou oznamoval, bude řešena na „sociálce“. Další nahrávka zachycuje dětský pláč a hlas muže, který na pláč reaguje slovy „uklidni se“, „chceš na zadek“, „drž hubu už“ a podobně. Na další nahrávce obžalovaný křičí na ženu jménem [jméno], aby spravila dveře a že se dopustila urážky na cti. Dále byl v zařízení nalezen e-mail, v němž obžalovaný z adresy [email] zasílá na e-mailovou adresu Magistrátu města Liberec své vyjádření k sousedským vztahům mezi ním a [celé jméno poškozené]. Z výzvy k vydání věci, protokolu o vydání věci, usnesení o vrácení věci a protokolu o vrácení věci bylo zjištěno, že obžalovaný dle předchozí výzvy vydal policii mobilní telefon značky Samsung, IMEI 359043059303062, s příslušenstvím. Toto zařízení mu bylo po provedení znaleckého zkoumání vráceno.

15. Z kopie obsahu internetové diskuze nazvané „Chci sousedku, jak na ní?:-)“ dostupné na diskuse.doktorka.cz bylo zjištěno, že dne [datum] ve 20:53 hodin uživatel pod přezdívkou „[celé

jméno obžalovaného]“ přispěl příspěvkem: „Veřejně se přiznám že miluju [celé jméno poškozené] z liberce je jí 33 má 3 letou dcerku a 12 letou holčičku má blond vlasy a modré oči 176 cm“.

16. Obsahem spisu je i roztržená listina o rozměrech cca 8×8 cm, na níž je rukou tiskacími písmeny psáno „[příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno]“, kterou [celé jméno poškozeného] našel nalepenou na jejich dveřích. Spis dále obsahuje i fotografickou dokumentaci zachycující jednak dvě fotografie světlavých žen, které obě mají otvory v oblasti očí, jedna z nich pak i v oblasti úst, po obvodu jsou tyto fotografie potřáhané, jednak znečištění celé zadní části vozidla.

17. Ze zpráv Policie ČR, předního záznamu a oznámení o přestupku bylo zjištěno, že policejní hlídka byla dne 9. 2. 2018 vyslána do domu na adrese [adresa], obžalovaného a jeho matky. Věc oznámil [celé jméno svědka]. Věc byla hlášena Magistrátu města Liberec.

18. Ze sdělení Občanského sdružení D.R.A.K., z.s., byla zjištěna spolupráce [celé jméno poškozené] s tímto spolkem. Jmenovaná s uvedeným sdružením spolupracuje dobrovolně, v její péči o dvě nezletilé dcery nebyly zjištěny žádné závažné nedostatky, a to ani ze strany orgánu pro sociálně právní ochranu dětí. Řešeny byly i dluhy jmenované a její konflikty se sousedem, které postupně gradovaly. Obsahem spisu jsou i e-maily jmenované adresované uvedenému spolku a Magistrátu města Liberec, ve kterých [celé jméno poškozené] mimo jiné popisuje jednání obžalovaného v souladu se svou výpovědí, kterou učinila při hlavním líčení a též listina nadepsaná jako „stížnost – spor se sousedem“ obsahující generálie a podpisy mimo jiné [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného], [celé jméno svědkyně] a dalších 4 osob žijících na adrese [ulice a číslo] a seznam svědků.

19. Ze zprávy Magistrátu města Liberec, odboru sociální péče bylo zjištěno, že v srpnu 2017 obdrželi oznámení na podezření z nedostatečné péče [celé jméno poškozené] o její děti [celé jméno svědkyně] a [jméno] [příjmení]. V rodině byly učiněny preventivní návštěvy, při kterých nebyly zjištěny žádné nedostatky. [celé jméno poškozené] při přešetřování oznámení popsala příkoří, která měla mít se svým sousedem, které následně řešila s příslušnými institucemi.

20. Z e-mailové korespondence [celé jméno poškozené] a Magistrátu města Liberec byly zjištěny stížnosti jmenované na spory s obžalovaným a jejich detailní popis – sledování její osoby, vybírání schránky, udání na policii, orgán pro sociálně právní ochranu dětí a na úřad práce, zničení schránek a zámeků, lidský sekret ve schránce, ničení zvonku, sirky ve zvonku, sirky v zámku, brání za kliky, strhávání jmenovek, kopání do rohožky, otírání bot od sekretu, vypínání nebo blikání elektřiny, kopání do dveří, vyhrožování dceři jmenované dětským domovem, zabití kocoura, poslušání za dveřmi, vulgární nadávky i před dětmi, lepení obrázků na dveře spermatem, dveře postříkané spermatem a pomocené, házení vajíček po autě, psaní SMS zpráv i výhrůžných, napadení společně s jeho matkou, výhrůžky, rozkopané tašky po chodbě, vykopnutí dveří či osahávání u výťahu. K tomuto sdělení je připojen i popis situace ze strany [celé jméno poškozeného] v podobném duchu. Jmenovaný dodal, že došlo též k plivání na [celé jméno poškozené], propíchání kol u auta a vyhrožování i proti němu samému. Ze zpráv Statutárního města Liberec bylo zjištěno, že evidují stížnost [jméno] [příjmení] ohledně souseda, přičemž dovodili, že se jedná o obžalovaného.

21. Obsahem spisu jsou dále písemná sdělení obžalovaného určené vyšetřující komisařce. V prvním ze dne 18. 9. 2018 popisuje konfliktní vztah mezi ní a paní [celé jméno poškozené], a to ve stejném duchu jako ve své výpovědi učiněné v hlavním líčení. V druhém ze dne 5. 10. 2018 pak popisuje údajné provokace strany paní [celé jméno svědkyně] a jejího přítele, která se na všech incidentech domlouvá s panem [celé jméno poškozeného], a vyšetřující komisařku žádá o pomoc při řešení dané situace.

22. Z lékařských zpráv byla zjištěna hospitalizace obžalovaného v Krajské nemocnici Liberec kvůli pozorování po otřesu mozku a vyšetření [celé jméno svědkyně] uskutečněná v roce 2018. Z dopisu [jméno] [příjmení] bylo zjištěno její vyjádření k [celé jméno poškozené], a sice že na svou dceru hodila školní tašku a na podlaze byla krev.

23. K osobním a majetkovým poměrům obžalovaného bylo zjištěno následující. Z dohody o provedení práce byl zjištěn pracovní vztah obžalovaného jako zaměstnance a politického hnutí Změna jako zaměstnavatele. Tito jako pracovní úkon sjednali sběr podpisů na petiční archy s odměnou v rozsahu 10 Kč za každý podpis. Z další dohody o provedení práce byl zjištěn pracovní vztah obžalovaného jako zaměstnance a společnosti Práce Liberec s.r.o. jako zaměstnavatele. Tito jako náplň práce jednali výkon pomocných prací ve výrobě a manipulačních prací pro jiného uživatele. Odměna dle ujednání byla určena písemným pokynem. Z e-mailové korespondence byla zjištěna komunikace s Dopravním podnikem měst Liberec a Jablonec nad Nisou, a.s., týkající se pracovního zařazení obžalovaného. Ze zpráv Alexandra Kendika JUNIORA a společnosti HOFMANN WIZARD s.r.o., IČO 252 36 016, bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl přijat do zaměstnání ke jmenovaným podnikatelům, respektive jejich zákazníkům. Obsahem spisu je dále i životopis obžalovaného, potvrzení Úřadu práce ČR a též potvrzení ZŠ Oblačná, že obžalovaný na uvedené škole dosáhl základního vzdělání. Dle poštovní poukázky ze dne 16. 12. 2019 bylo zjištěno, že obžalovaný uhradil 100 Kč Okresnímu soudu v Liberci s tím, že jako účel platby je uvedeno „dluh“. Skleničku s nápisem HOTFRUITS předloženou obžalovaným soud nevyhodnocoval, neboť nebyla způsobilá sloužit jako důkaz v projednávané věci.

24. K pověsti obžalovaného bylo zjištěno následující. Podle zprávy Policie ČR byl obžalovaný řešen v 8 věcech, a to pro 4 přestupky a 4 trestné činy. Ze zprávy Magistrátu města Liberec a jeho příkazu ze dne 8. 10. 2019, č. j. MML 263054/18/2380 SPPR/KB CJ MML 216533/19 bylo zjištěno, že obžalovaný byl shledán vinným pro přestupek proti občanskému soužití spáchaný dne 28. 11. 2018, za který mu byla uložena pokuta ve výši 200 Kč s tím, že ostatní přestupková řízení neskončila pravomocným shledáním viny obžalovaného. Z poštovní poukázky bylo zjištěno, že obžalovaný tuto pokutu uhradil. V opisu z evidence přestupků má 2 záznamy, a sice zmíněný přestupek ze dne 28. 11. 2018 a dále přestupek proti veřejnému pořádku, který spáchal 28. 12. 2019 a za který mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Obžalovaný má v opisu Rejstříku trestů evidovány 4 záznamy, ke 2 z nich však již nelze přihlížet. Ze spisu Okresního soudu v Liberci se sp. zn. 5 T 48/2018, konkrétně z trestního příkazu ze dne 15. 5. 2018, č. j. 5 T 48/2018-50, s právní mocí dne 1. 6. 2018, bylo zjištěno odsouzení obžalovaného z tohoto trestního příkazu pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil společně s [jméno] [příjmení] dne 2. 4. 2018 a za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Dle opisu Rejstříku trestů byl tento trestní příkaz obžalovanému doručen dne 23. 5. 2018. Dále ze spisu Okresního soudu v Liberci se sp. zn. 7 T 35/2019, konkrétně z rozsudku ze dne 21. 5. 2019, č. j. 7 T 35/2019-270, a rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 27. 6. 2019, č. j. 55 To 275/2019-307, s právní mocí dne 27. 6. 2019, bylo zjištěno odsouzení obžalovaného z tohoto rozsudku pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, kterého se dopustil dne 8. 2. 2019 proti [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného] a za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let za současného stanovení dohledu probačního úředníka nad obžalovaným a za současného uložení přiměřené povinnosti zdržet se v průběhu zkušební doby neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů [celé jméno poškozené], jejich dětí a [celé jméno poškozeného].

25. Ze zpráv Probační a mediační služby ČR bylo zjištěno, že spolupráce s obžalovaným je velmi problematická. Na středisko dochází zcela nahodile podle své nálady, své absence nijak rozumně nezodpovídal, očekává, že se mu probační úřednice bude věnovat nad rámec řádných konzultací

dle jeho potřeb a dožaduje se pozornosti. Při konzultaci samotné byl rozrušený, odbíhal od tématu, odešel a vrátil se do kanceláře, pak ze střediska odejít nechtěl, musel být usměrňován a poučován o oprávněních probačního úředníka, ale probační úředníci pravděpodobně nevnímali. Odsouzení Okresního soudu v Liberci ve věci 7 T 35/2019, stejně tak jako projednávané skutky vnímá jako křivdu. Vyhrožoval i sebevraždou a sdělil, že přestane spolupracovat, byť poté opět na středisko dorazil. Probační úřednice se během konzultace zeptal, zda u ní nemůže přespát nebo zda by u nich nemohl uklízet. Riziko selhání dohledu probační úřednice vyhodnotila jako značně vysoké s tím, že není vhodné obžalovanému ukládat alternativní trest za účasti Probační a mediační služby ČR.

26. Provedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k závěru, že jednoznačně prokazují, že se obžalovaný stíhaných skutků dopustil, a vylučují, že by k nim mohlo dojít jinak nebo že by je mohl spáchat někdo jiný.

27. Obžalovaný spáchání skutků striktně popřel. Na svou obranu uvedl, že ze strany svědků [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného] a obecně svědků hovořících v jeho neprospěch jde o spiknutí a mstu za to, že příslušným institucím nahlásil, že [celé jméno poškozené] zanedbává děti a prodává drogy, přičemž dodal, že všechna příkoří, která se měla dít [celé jméno poškozené], se naopak děla jemu samotnému. V jeho prospěch se snažila vypovídat i jeho matka [celé jméno svědkyně]. Soud však verzi obžalovaného neuvěřil, a to z následujících důvodů. Obžalovaný se v několika případech podstatně odklonil od své výpovědi učiněné v přípravném řízení a tyto rozpory nedokázal nijak věrohodně vysvětlit. Pokud jde o jeho tvrzení, že vypovídal pod nátlakem policie, soud ani tomuto neuvěřil. Z protokolu o jeho výpovědi je patrné, že byl poučen o svých právech, vypovídal velmi detailně, k protokolu neměl žádné výhrady a opatřil jej svým podpisem. Dále z protokolu plyne, že výsledku obžalovaného uskutečněného dne 4. 9. 2018 byla přítomna mimo jiné por. [titul]. [jméno] [příjmení] [příjmení], které se obžalovaný dne 18. 9. 2018 a dne 5. 10. 2018 písemně svěřoval o svém konfliktním vztahu se sousedy a žádal ji o pomoc při řešení dané situace. Je krajně nepravděpodobné, že by se obžalovaný obracel o pomoc na jednoho z vyšetřujících policistů, kdyby na něj jmenovaná během výsledku vyvíjela nějaký nátlak nebo tohoto nátlaku byla při nejmenším přítomna. Dále je zřejmé, že v jeho výpovědi jsou i logické rozpory. Například je nelogické, proč by mu [celé jméno poškozené] bezdůvodně nabízela půjčení peněz, kdyby se proti němu podle jeho tvrzení měla následně spojit s [celé jméno poškozeného] a [celé jméno svědkyně], protože po něm chtěli peníze. Dále nedává žádný smysl, proč by jedním z důvodů vzájemných sporů mezi obžalovaný a [celé jméno poškozené] bylo to, že si od ní nebral drogy, peníze ani cigarety.

28. Pokud jde o výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně], ačkoliv ta se zjevně snažila vypovídat ve prospěch obžalovaného, tedy svého syna, i její výpověď jej do jisté míry usvědčuje, neboť uvedla, že obžalovaný věřil, že o něj má [celé jméno poškozené] zájem, dále vypověděla, že se jí svěřil, že [celé jméno poškozené] dával do dveří párátka, vyhazoval pojistky a lepil spermatem pornografické obrázky na dveře. [příjmení] to je její výpověď, v níž se několikrát zjevně snažila bagatelizovat jednání obžalovaného, též značně nelogická, neboť lze jen těžko uvěřit její verzi ohledně předání bonboniéry, dále tomu, že si [celé jméno poškozené] domů nesla v tašce špinavé hadry s výkaly, nebo tomu, že obžalovaný jen trochu kopl do tašky, která se v tom důsledku rozsypala.

29. V návaznosti na výše uvedené závěry o nedostatečné věrohodnosti verze obžalovaného soud o jeho vině přesvědčila celá řada dalších důkazů, předně výpovědi svědků [celé jméno poškozené], [celé jméno poškozeného], [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně] a nezletilé [celé jméno svědkyně], kteří v bytě napadaném obžalovaným bydleli, pravidelně do něj chodili ([celé jméno svědka]) nebo bydleli ve stejném podlaží jako [celé jméno poškozené] a obžalovaný ([celé jméno svědkyně]). Tito shodně popsali všechna příkoří, která se v bytu [celé jméno poškozené] a jeho příslušenství děla, tedy postávání obžalovaného za dveřmi, pozorování [celé jméno poškozené] z okna, vulgarity na její adresu, párátka v zámku, vypínání pojistek, zvonění

v nočních hodinách a mechanické držení zvonku, močení na dveře, lepení obrázků žen bez očí na dveře pomocí spermatu či exkrement ve schránce, přičemž svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedla, že podobná příkoří v menší míře a intenzitě páchal obžalovaný i jí samotné jako mstu za incident mezi jmenovanou a matkou obžalovaného. Tyto výpovědi se zcela shodují i v tom, že obžalovaný hrozil [celé jméno svědkyně] dětským domovem, nikoliv že se jí podle svých slov pouze zeptal, zda by jí nebylo v dětském domově lépe. Skutečnost, že [celé jméno poškozené] obžalovaný sledoval, byla mimo výpovědi jmenovaných svědků prokázána i úředním záznamem o vysvětlení podaném [celé jméno svědkyně], která tomu v jednom případě byla sama přítomna. Dále skutečnost, že obžalovaný poslouchal za dveřmi sousedů, je prokázána i znaleckým posudkem a úředním záznamem o vytěžení dat z jeho telefonu, který zachycoval mimo jiné i rozhovory dosud neustanovených lidí, zejména muže hovořící na dítě. Uvedené výpovědi, zejména výpověď [celé jméno poškozené] pak bez pochyb prokazují i to, že obžalovaný k ní dne 18. 2. 2018 přistoupil u výtahu a přes její výslovně projevený odpor na ni šahal přes oblečení na prsa a přirození, třel se o ní ztopořeným penisem a líbal ji, o čemž se jmenovaná následně svěčila [celé jméno poškozeného], [celé jméno svědka], [celé jméno svědkyně] a dalším, kteří tento incident shodně popsali ve svých výpovědích, byť logicky nikoliv do takových detailů, jako [celé jméno poškozené]. Argument obžalovaného, že jmenovaná toto jednání nenahlásila ihned po něm, neobstojí s poukazem na to, že uvedené svědecké výpovědi též prokazují to, že když se [celé jméno poškozené] snažila spor s obžalovaným nějakým způsobem řešit, skončilo to eskalací jeho útoků. Lze tedy dobře uvěřit jejímu důvodnému strachu věc řádně nahlásit. Dále výpovědi vyjmenovaných svědků, zejména svědka [celé jméno poškozeného] a svědkyně [celé jméno poškozené], prokazují, že mu obžalovaný vyhrožoval mimo jiné fyzickou likvidací.

30. O věrohodnosti výpovědi jmenovaných svědků soud nemá pochyb. Jednak se všechny vzájemně shodují, jednak se shodují i s dalšími důkazy provedenými v řízení, konkrétně s listinou „BRZY CHCÍPNEŠ VÍM CO DĚLÁŠ SVINĚ“ a fotografickou dokumentací fotografií žen bez očí a znečištění auta. Soud na tomto místě dodává, že byť logicky nelze dohledat odesílatele anonymního vzkazu, vzhledem k tomu, že to byla zjevně osoba, která měla přístup k poštovním schránkám domu, a již uvedenými důkazy bylo prokázáno, že mezi [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného] na jedné straně a obžalovaným na druhé straně byly spory a on jim působil všechna výše popsaná příkoří, lze s pravděpodobností hraničící s jistotou dovodit, že autorem i tohoto lístečku je obžalovaný. Dále o věrohodnosti výpovědi jmenovaných svědků svědčí i jejich soulad se zprávami Policie ČR, ze kterých plyne, že sousedské spory obžalovaného s [celé jméno poškozené] byly opakovaně řešeny policií, přičemž svědek [celé jméno svědka] v některých věcech vystupoval jako oznamovatel, dále jejich soulad se zprávami Občanského sdružení D.R.A.K., z.s., a Magistrátu města Liberec a s tím související e-mailovou komunikací, které prokazují, že se [celé jméno poškozené] s uvedenými institucemi snažila problémy s obžalovaným vyřešit, přičemž jeho počínání popsala zcela ve shodě se svou výpovědí učiněnou v hlavním líčení konaném v této věci a stejně tak i se svou výpovědí, kterou učinila při hlavním líčení konaném dne 26. 4. 2019 ve věci Okresního soudu v Liberci vedené pod sp. zn. 7 T 35/2019, jak plyne z protokolu o tomto hlavním líčení. Jen pro úplnost soud dodává, že na uvedených závěrech nic nemění ani skutečnost, že [celé jméno poškozené] při hlavním líčení doznala, že v minulosti byla uživatelkou drog. Jednak soud uvěřil jejímu tvrzení, že v současné době návykové látky již neužívá, jednak při svém výsledku nevykazovala žádné známky ovlivnění omamnou či psychotropní látkou, byla plně orientovaná a odpovídala věcně a v souladu s výpovědí učiněnou v přípravném řízení. Stejně tak ani trestní minulost svědka [celé jméno poškozeného] neznamena sama o sobě nevěrohodnost jeho výpovědi, zejména pokud byl řešen toliko pro majetkovou trestnou činnost.

31. Zprávy Občanského sdružení D.R.A.K., z.s. a Magistrátu města Liberec, odboru sociální péče, pak prokazují, že tvrzení obžalovaného týkající se nedostatečné péče [celé jméno

poškozené] o její děti se nezakládala na pravdě, přičemž i při kontrole sociální péče [celé jméno poškozené] informovala tuto instituci o problémech s obžalovaným.

32. Přístup obžalovaného k řešení konfliktů a mezních situací obecně je dokreslován závěry znalce MUDr. Jaroslava Tržického, znaleckým posudkem vypracovaným ve věci Okresního soudu v Liberci se sp. zn. 7 T 35/2019 a lékařskou zprávou o ambulantním vyšetření na psychiatrii, tedy že obžalovaný má sníženou sebekritiku, je impulzivní a má manipulativní tendence, dále též zprávou Probační a mediační služby ČR, podle které je spolupráce s ním značně komplikovaná, obžalovaný nedodržuje stanovený dohled, je bez náhledu a při jediné konzultaci se choval zcela nevhodně. Jeho sklony k páchání trestné činnosti pak lze dovodit z obsahu Rejstříku trestů a z obsahu provedených spisů Okresního soudu v Liberci se sp. zn. 5 T 48/2018 a 7 T 35/2019.

33. Důkazní sílu kopie z internetové diskuze „Chci sousedku, jak na ní?:-)“ má soud za zcela nízkou, neboť je zřejmé, že nelze věrohodně prokázat, že by daný příspěvek přidal skutečně obžalovaný, byť je označen svým jménem a příjmením. Nicméně nelze odhlédnout, že tento důkaz nijak nenarušuje výše popsany řetězec důkazů, který soud oproti tomu hodnotil jako věrohodné.

34. Jako důkaz o značně nízké důkazní hodnotě pak soud vyhodnotil i dopis [jméno] [příjmení], který měl prokázat skutečnost, která nijak nezapadá ani do dějové linie tvrzené obžalovaným či jeho matkou, neboť ani jeden z nich se o podobném incidentu nezmínil. Listina má zjevně znevěrohodnit výpověď svědkyně [celé jméno poškozené], nicméně soud nemá o její věrohodnosti z výše uvedených důvodů žádné pochybnosti a ani uvedená listina, od ostatních důkazů zcela izolovaná, jej nepřesvědčila o opaku.

35. Návrh obžalovaného na provedení důkazu lékařskou zprávou ze dne 26. 11. 2019, která měla prokázat dopad trestního řízení v projednávané věci na jeho psychiku, soud pro nadbytečnost zamítl, neboť v tomto směru zcela postačuje lékařská zpráva ze dne 3. 9. 2018, znalecký posudek MUDr. Tržického a závěry MUDr. Tauše v rámci sp. zn. 7 T 35/2019.

36. Pokud jde o právní kvalifikaci, soud v rozsahu skutku ad 1. dospěl k následujícím závěrům. Obžalovaný dlouhodobě, konkrétně v období přibližně od července 2017 do dubna 2018 (9 měsíců), poškozenou [celé jméno poškozené] pronásledoval mimo jiné tak, že její nezletilé dceři [celé jméno svědkyně], tedy osobě [celé jméno poškozené] blízké v smyslu § 125 trestního zákoníku, hrozil, že zařídí, aby tato byla umístěna do dětského domova, tedy újmou spočívající v narušení rodinného soužití, srovnatelnou s újmou na zdraví. Tyto výhrůžky spolu s dalšími níže popsány projevy obžalovaného byly způsobily v [celé jméno svědkyně] a potažmo též v [celé jméno poškozené] objektivně vzbudit obavy, že obžalovaný se nejméně pokusí svoje hrozby naplnit. Tímto jednáním naplnil objektivní stránku přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Dále obžalovaný vyhledával osobní blízkost nejméně [celé jméno poškozené] a sledoval ji, konkrétně opakovaně vyhledával její přítomnost, chodil za ní, když byla mimo domov, pozoroval ji z okna nebo se bezdůvodně zdržoval v blízkosti dveří od bytu, ve kterém jmenovaná spolu se svými dvěma nezletilými dcerami bydlela. I toto jednání obžalovaného bylo takové intenzity, že bylo objektivně způsobily vzbudit nejméně v poškozených [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně] důvodnou obavu o jejich život nebo zdraví, čímž naplnil objektivní stránku přečinu nebezpečného pronásledování i podle § 354 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný mimo uvedené jednání dále poškozenou [celé jméno poškozené] označoval vulgarismy, rozkopal jí tašku s nákupem, do poštovní schránky jí dal exkrement, strkal párátka či sirky do zámku od dveří bytu, kde spolu se svými dvěma nezletilými dcerami bydlela, vypínal zde pojistky, v nočních hodinách na zvonek od tohoto bytu zvonil, vsunoval do něj sirky nebo ho přelepil izolepou, močil na vchodové dveře tohoto bytu a pomocí spermatu na ně lepil obrázky žen s vypálenýma očima. Tyto projevy spojené s výhrůžkami umístěním [celé jméno svědkyně] do dětského domova, s vyhledáváním osobní blízkosti a sledování nejméně [celé jméno poškozené] a s níže právně kvalifikovaným přečinem

znásilnění byly způsobily ve jmenovaných vzbudit důvodnou obavu o jejich život a zdraví a omezily je v obvyklém způsobu života tím, že [celé jméno poškozené] byla nucena opakovaně zařizovat opravu zámku, opakovaně žádala [celé jméno svědky], aby jí zprovoznil elektřinu, dále nejméně posledně jmenovaného a [celé jméno svědkyně] žádala, aby jí doprovázeli domů, posléze přestala vycházet ze svého bytu, přestala docházet do zaměstnání a přechodně i s dětmi bydlela u kamarádky, stejně tak projevy obžalovaného omezovaly na obvyklém životě [celé jméno svědkyně], která se bála chodit domů a snažila se chovat tak, aby obžalovaný nevěděl, že je doma. Obžalovaný tímto jednáním naplnil objektivní stránku přečinu nebezpečného pronásledování i podle § 354 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je zájem na ochraně nerušeného soužití mezi lidmi. Obžalovaný výše popsáním jednáním tento zájem porušil, když výše popsány projevy významně zasáhl do soužití nejméně [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně]. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že si obžalovaný byl vědom, že svým jednáním může vzbudit v poškozených důvodnou obavu o jejich život, zdraví a rodinné soužití a za tím účelem se uvedeného jednání v reakci na odmítnutí ze strany [celé jméno poškozené] i dopouštěl, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

37. Dále tím, že obžalovaný překonal aktivní odpor poškozené [celé jméno poškozené] tím, že ji objal, vzal za ruce a natlačil ji ke skladu bytového domu, kde na ní vykonal pohlavní styk, konkrétně ji zde líbal na krku, mačkal jí přes oblečení levé prso, sáhl jí na přirození a za vzrušeného dechu se o třel ztopořeným penisem o její stehno, a to přestože jmenovaná křičela, ať ji nechá být a pustí ji, a svého jednání zanechal až poté, co mu jmenovaná pohrozila přivoláním policie, naplnil tak skutkovou podstatu přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je právo člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, předmětem pak člověk. Tím, že obžalovaný svým jednáním donutil poškozenou, jakožto předmět útoku, k pohlavnímu styku, ačkoliv se tomuto aktu aktivně bránila, zasáhl do jejího práva rozhodovat o svém pohlavním životě, jakožto objektu tohoto trestného činu, čímž byl objekt této skutkové podstaty porušen. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. Obžalovaný si byl vědom, že se poškozená pohlavnímu styku aktivně brání a přesto jej na ní vykonal, a proto jednal v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

38. Co do skutku ad 2., tím, že obžalovaný poškozenému [celé jméno poškozeného] vyhrožoval nejméně usmrcením, když mu řekl mimo jiné, že ho zabije, že jednoho dne do něj vrazí nůž a že na něj pošle „cikány“, a to takovým způsobem, že v [celé jméno poškozeného] i s ohledem na přechodí výše popsané jednání obžalovaného směřující proti [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně] vzbudil důvodnou obavu o jeho život a zdraví, naplnil skutkovou podstatu přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku. Objektem ochrany uvedené skutkové podstaty je zájem na ochraně jednotlivce proti závažným výhrůžkám. Obžalovaný výše popsáním jednáním tento zájem porušil, když vyhrožoval poškozenému, porušil tedy objekt uvedené skutkové podstaty. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že si obžalovaný byl vědom, že svým jednáním může v poškozeném vzbudit důvodnou obavu o jeho život a tuto obavu i způsobit chtěl, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

39. Subjekt všech výše uvedených skutkových podstat je obecný, může se jej tedy dopustit každá trestně odpovědná osoba. Obžalovaný vzhledem ke svému věku (§ 25 trestního zákoníku) a vzhledem k tomu, že znaleckým posudkem ani jinými k tomu provedenými důkazy nebylo zjištěno, že by v době spáchání činu trpěl duševní poruchou, kvůli které by nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, je takovou trestně odpovědnou osobou a je tedy povinen nést následky projednávaných trestných činů.

40. Při ukládání trestu soud vycházel z následujících úvah. Obžalovaný se skutku ad 1., kterým spáchal přečin nebezpečného pronásledování a přečin znásilnění, prokazatelně dopouštěl od

července 2017 do dubna 2018, tedy dříve než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 5. 2018, č. j. 5 T 48/2018-50, kterým byl odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Vzhledem k tomuto souběhu trestných činů je na místě obžalovanému uložit podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest, a to podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejprísněji trestný ze všech uvedených sbíhajících se trestných činů, v tomto případě tedy přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku s trestní sazbou 6 měsíců až 5 let. Skutku ad 2., kterým obžalovaný spáchal přečin nebezpečného vyhrožování, se pak prokazatelně dopouštěl od dubna 2018 do srpna 2018, tedy dříve než byl vyhlášen rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 21. 5. 2019, č. j. 7 T 35/2019-270, kterým byl (ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 27. 6. 2019, č. j. 55 To 275/2019-307) odsouzen za zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu probačního úředníka a uložení přiměřené povinnosti zdržet se v průběhu zkušební doby neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů [celé jméno poškozené], jejích dětí a [celé jméno poškozeného]. Vzhledem k tomuto souběhu trestných činů je na místě obžalovanému uložit podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku další souhrnný trest, a to podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejprísněji trestný ze všech uvedených sbíhajících se trestných činů, v tomto případě tedy zločin vydírání podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku s trestní sazbou 2 až 8 let.

41. Povaha a závažnost projednávaných skutků do jisté míry odpovídá výše uvedené právní kvalifikaci, závažnost je však u přečinu nebezpečného pronásledování podstatně zvýšena intenzitou a četností útoků obžalovaného. Významně zvýšenou škodlivost daného jednání soud dále vidí i v tom, že obžalovaný příkoří popsaná ve výrokové části tohoto rozsudku způsoboval všem obyvatelům bytu, kde žila nejen [celé jméno poškozené], ale i její dvě nezletilé děti, v té době jedenáctiletou [celé jméno svědkyně] a v té době dvouletou [jméno] [příjmení], přičemž na starší z nich obžalovaný dokonce přímo působil, vyhrožoval ji a pozoroval.

42. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval dle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Žádné polehčující okolnosti u obžalovaného soud neshledal, když obžalovaný neprojevil žádný náhled na své jednání včetně toho jednání vůči poškozené [celé jméno poškozené], za které již byl pravomocně odsouzen. Obžalovanému naopak přitěžuje, že útoky proti poškozeným vedl v souhrnu více než 1 rok, měl je zjevně promyšlené a připravoval se na ně (předchozí přípravu vyžadovaly při nejmenším vystřižené fotografie žen následně připevněných na dveřích poškozené nebo exkrement ve schránce) a vedl je z pomsty za odmítnutí vztahu ze strany [celé jméno poškozené]. Přitěžuje mu i trýznivost těchto útoků, přičemž jako trýznivé soud shledal zejména u skutku ad 1. mechanickou úpravu zvonku nebo vypínání pojistek v nočních hodinách v situaci, kdy poškozená měla důvodnou obavu vyjít sama po tmě na chodbu, aby mechanickou úpravu zvonku sama odstranila nebo obnovila přívod elektřiny. Obžalovanému jde dále k tíži i to, že se stíhaného jednání dopouštěl na úkor několika poškozených, jednak na úkor [celé jméno poškozené], v té době jedenáctileté [celé jméno svědkyně], [celé jméno poškozeného], ale de facto i proti v té době teprve dvouleté [jméno] [příjmení], která sice s ohledem na svůj věk nebyla schopna pochopit vážnost jednání obžalovaného, nicméně i ona žila v bytě, kde docházelo k vytrvalému zvonění na zvonek i v nočních hodinách nebo z vypínání pojistek, i na ni tedy musely popisované projevy obžalovaného negativně dopadat. Soud dále jako přitěžující zhodnotil i výše popsané následky jednání obžalovaného na život nejméně [celé jméno poškozené] a nezletilé [celé jméno svědkyně]. Pak mu přitěžuje i to, že svým jednáním mimo duševních útrap způsobil [celé jméno poškozené] i majetkovou škodu spočívající nejméně v nákladech za opravu opakovaně poškozovaného zámku. [příjmení] uvedené jde obžalovanému k tíži to, že spáchal více trestných činů. Předchozí odsouzení soud jako přitěžující okolnosti zohlednit nemohl, neboť ke dvěma odsouzením již

nelze přihlížet a další dvě odsouzení byly brány v úvahu při ukládání souhrnných trestů, jak je odůvodněno výše, k jeho tíži mu však lze vzít přestupky proti veřejnému pořádku a proti občanskému soužití, kterých se dopustil v roce 2018 a 2019.

43. Obžalovaný má sklony k páchání protiprávní činnosti spočívající v narušování pokojného soužití lidí a zasahování do jejich svobodné vůle, jakožto objektů ochrany jednak trestných činů, za které jsou obžalovanému v této věci ukládány tresty, jednak přestupku proti občanskému soužití, kterého se v minulosti též dopustil. Na své jednání nemá byť jen minimální náhled, naopak se staví do role oběti, poškozené naopak staví do role útočníků a snaží se je vykreslit v tom nejhorším světle. Od jeho jednání jej dokonce neodradila ani přítomnost dětí, přičemž soud na tomto místě znovu opakuje, že obžalovaný způsoboval příkoří nejen [celé jméno poškozené], ale i jejím nezletilým dětem. Vzhledem k tomu, že byl jejich sousedem a vzhledem k tomu, že kvůli jím tvrzené nedostatečné péči [celé jméno poškozené] o jmenované děti kontaktoval orgán sociálně právní ochrany dětí, byl mu jejich věk evidentně známý. Obžalovaného pak k řádnému životu zjevně nevedly ani v minulosti uložené alternativní tresty s tím, že přečinu nebezpečného vyhrožování proti [jméno] [celé jméno poškozeného] a zločinu vydírání proti posledně jmenovanému a [celé jméno poškozené], se obžalovaný dopustil poté, co byl ze strany Okresního soudu v Liberci varován podmíněně odloženým trestem odnětí svobody uloženým ve věci 5 T 48/2018. Přístup obžalovaného k výkonu dohledu, který mu byl uložen ve věci Okresního soudu v Liberci vedené pod sp. zn. 7 T 35/2019, soud též přesvědčil, že působit na obžalovaného alternativním trestem za součinnosti Probační a mediační služby ČR by se zjevně minulo účinkem, neboť obžalovaný při výkonu dohledu s probační úřednicí nespolupracoval, nebyl schopen dodržet sjednaný čas konzultace, dožadoval se zcela individuálního přístupu, který mu probační úřednice nemohou zajistit a i v kontaktu s ní se choval zcela nevhodně, musel být opakovaně poučován o jeho povinnostech a usměrňován. Ze všech těchto důvodů ve spojení se závažností projednávaných skutků a výše uvedených přitěžujících okolností v případě obžalovaného nepřichází v úvahu uložení jiného trestu, než trestu odnětí svobody s přímým výkonem. Tento druh trestu se jeví jako nejvhodnější i proto, že jen takto se obžalovaný i dostane ze sféry své matky [celé jméno svědkyně], která jej svým přístupem k vedení řádného života nijak nepodporuje, naopak jej utvrzuje v jeho přesvědčení, že je obětí, nikoliv útočníkem, jeho jednání bagatelizuje a označuje je za běžné a za „klukovinu“. Soud k uložení trestu odnětí svobody s přímým výkonem mimo uvedené vedla i ochranná funkce trestu. Ačkoliv u obžalovaného nebyla znalcem MUDr. Tržickým (ani MUDr. Taušem) zjištěna duševní porucha, přesto vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že pobyt obžalovaného na svobodě je pro jeho okolí nebezpečný, byť nikoliv z psychiatrického hlediska. Pouze druh trest odnětí svobody s přímým výkonem je dostatečně způsobilý ochránit, nejméně po dobu jeho výkonu, osoby, proti nimž se obžalovaný dopouštěl protiprávní činnosti, a to nejen [celé jméno poškozeného], [celé jméno poškozené] a jejich rodinu, ale i další sousedy, kteří měli s obžalovaným konflikty, nejméně [celé jméno svědkyně].

44. Pokud jde o výměru tohoto trestu, vzhledem ke zmíněné společenské škodlivosti daných trestných činů, včetně trestných činů, které jsou vzhledem k jejich souběhu při trestání též zohledňovány, vzhledem ke všem přitěžujícím okolnostem, vzhledem k zabezpečení ochrany okolí obžalovaného před jeho chováním, soud dospěl k závěru, že v případě souběhu přečinu nebezpečného pronásledování, přečinu znásilnění a přečinu výtržnictví je na místě obžalovanému uložit souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, tedy v jedné čtvrtině trestní sazby přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, a za souběh přečinu nebezpečného vyhrožování a zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3,5 let, tedy rovněž v jedné čtvrtině možné zákonné trestní sazby. Pro výkon obou těchto trestů byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

45. K návrhu státního zástupce na trest za skutek ad. 1 soud pro úplnost dodává, že ani trest domácího vězení není v případě obžalovaného odpovídající. Vzhledem k popsaným přitěžujícím okolnostem by tento druh trestu byl pro obžalovaného příliš mírný, dále je nutné vzít v potaz, že obžalovaný se projednávané trestné činnosti dopouštěl na úkor svých sousedů, tedy osob žijících v bytovém domě, v místě, kde by musel mít při uložení trestu domácího vězení možnost se pohybovat. Za takových okolností tento trest není vhodný, a to ani s ohledem na to, že se [celé jméno poškozené], ani [celé jméno poškozeného] zde již nevyskytují, neboť nebyli jediní, vůči nimž se obžalovaný dopouštěl protiprávního jednání, jak soud zmínil výše. Zároveň by se obžalovaný při uložení tohoto trestu nedostal ze sféry své matky [celé jméno svědkyně], jejíž negativní vliv na něj soud též již popsal výše. S ohledem na majetkové poměry obžalovaného by pak nebyl vhodný ani peněžitý trest, a to ani v případě, kdyby všechny ostatní okolnosti tento trest umožňovaly.

46. Vzhledem k tomu, že soud ukládal podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku tresty souhrnné, podle citovaného ustanovení zrušil jednak výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 15. 5. 2018, č. j. 5 T 48/2018-50, ve vztahu k obžalovanému, jednak výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 21. 5. 2019, č. j. 7 T 35/2019-270, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 27. 6. 2019, č. j. 55 To 275/2019-307, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

47. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili poškozená [celé jméno poškozené] ve výši 5 000 Kč, přičemž tuto částku nijak blíže nespecifikovala, a poškozený [celé jméno poškozeného] ve výši 20 000 Kč s tím, že tato částka odpovídá odškodnění za prožité duševní útrapy jeho, [celé jméno poškozené] a [celé jméno svědkyně]. Vzhledem k tomu, že poškozená [celé jméno poškozené] uvedenou částku nijak nedoložila žádnými důkazy a soud by musel provádět další dokazování, rozhodl soud postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu o odkázání poškozené s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud jde o nárok poškozeného [celé jméno poškozeného], pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě nemajetkové újmy za psychické potíže vyčtených osob by bylo třeba rovněž provádět další dokazování, včetně případného znaleckého zkoumání, jež by podstatně protáhlo trestní řízení. Z toho důvodu soud poškozeného [celé jméno poškozeného] též odkázal podle § 229 odst. 1 trestního řádu s jeho nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Liberec 9. ledna 2020

Mgr. Jan Bělocký
soudce